

Lectio Divina segédanyaga

Advent 3. vasárnapja

B évf

Jn 1,6-8; 19-28

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Frank Áron, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Görföl Tibor – patrisztikus vonal áttekintése

Kocsis Imre – biblikus vonal áttekintése

Nagy Éva Anna – nyelvi helyesség áttekintése

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Köztetek van az, akit ti nem ismertek.

Abban az időben:

Föllépett egy ember: az Isten küldte, és János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, hanem (azért jött, hogy) tanúságot tegyen a világosságról.

János így tett tanúságot: A zsidók papokat és levitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: „Ki vagy te?” Erre megvallotta, nem tagadta, hanem megvallotta: „Nem én vagyok a Messiás.”

Ezért megkérdezték tőle: „Hát akkor? Talán Illés vagy?”

„Nem vagyok” – felelte.

„A próféta vagy?”

Erre is nimmal válaszolt.

Azt mondták tehát neki: „Akkor ki vagy? Mert választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek minket. Mit mondasz magadról?”

Ezt felelte: „A pusztában kiáltó hangja vagyok: Egyengessétek az Úr útját”, amint Izajás próféta mondta.

A küldöttek a farizeusoktól jöttek, ezért megkérdezték: „Miért keresztelsz hát, ha nem te vagy a Messiás, sem Illés, sem pedig a próféta?” János így válaszolt: „Én csak vízzel keresztelek. De köztetek áll az, akit nem ismertek, aki utánam jön, s akinek még a saruszíját sem vagyok méltó megoldani.”

Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János tartózkodott és keresztelt.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

⁶ Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης·

Történt, egy ember, Istentől elküldött, neve neki János:

⁷ οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ.
Ez tanúságtételre jött, hogy tanúskodjék a világoosságról, hogy mindenki higgyen általa.

⁸ οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

Nem ő volt a világoosság, hanem hogy tanúskodjék a világoosságról.

(...)

¹⁹ Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν {πρὸς αὐτὸν} οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, Σὺ τίς εἶ;

És ez János tanúságtétele, amikor júdeaiak Jeruzsálemből papokat és levitákat küldtek el hozzá, hogy megkérdezzék őt: „Te ki vagy?”

²⁰ καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστὸς.

És megvallotta és nem tagadta, és megvallotta: „Én nem vagyok a Krisztus.”

²¹ καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, Τί οὖν; Σὺ Ἡλίας εἶ; καὶ λέγει, Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ.

És megkérdezték őt: „Mi tehát? Te Illés vagy?” És mondja: „Nem vagyok.” „A próféta vagy te?” És felelte: „Nem.”

²² εἶπαν οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;
Mondták tehát neki: „Ki vagy? Hogy feleletet adjunk a minket küldőknek: mit mondasz tenmagadról?”

²³ ἔφη, Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐυθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

Felelte: „Én a pusztában kiáltónak a hangja (vagyok), egyenesítétek ki az Úr útját, amint Izajás próféta mondta.

²⁴ Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

És az elküldöttek a farizeusok közül voltak.

²⁵ καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἡλίας οὐδὲ ὁ προφήτης;

És megkérdezték őt, és mondták neki: „Miert merítesz be (keresztelsz) tehát, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?”

²⁶ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε,

Felelte nekik János mondván: „Én vízzel meríték be (keresztelek): közöttetek ott állt, akit ti nem ismertek,

²⁷ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ {ἐγὼ} ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.
az utánam jövő, akinek nem vagyok én méltó, hogy megoldjam a sarujának a szíját.”

²⁸Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.
Ezek Betániában történtek, túl a Jordánon, ahol János bemerített (keresztelt).

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

⁶Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioannes;

⁶Föllépett egy ember, az Isten küldte, s János volt a neve.

⁶Volt egy ember, akit Isten küldött, János volt a neve.

⁶Jött egy ember, akit Isten küldött. János volt a neve.

⁶Vala egy Istentől küldött ember, kinek neve János.

⁶Megjelent egy ember, akit Isten küldött. János volt a neve.

⁷hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum.

⁷Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa.

⁷Tanúskodni jött, hogy tanúskodjék a világosságról, s mindenki higgyen általa.

⁷Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa.

⁷Ez jött tanúbizonyosággul, hogy bizonyoságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen ő általa.

⁷Tanúságtétel végett jött: hogy tanúságot tegyen a világosságról, azért, hogy mindenki higgyen általa.

⁸Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

⁸Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról.

⁸Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról.

⁸Nem ő volt a világosság, hanem (azért jött), hogy tanúságot tegyen a világosságról.

⁸Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy bizonyoságot tegyen a világosságról.

⁸Nem ő volt a világosság, hanem azért jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról.

¹⁹Et hoc est testimonium Ioannis, quando miserunt ad eum Iudaei ab Hierosolymis sacerdotes et Levitas, ut interrogarent eum: “Tu quis es?”

¹⁹János így tett tanúságot: A zsidók papokat és levitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, s megkérdeztették: „Ki vagy?”

¹⁹Ez János tanúsága, amikor a zsidók papokat és levitákat küldtek Jeruzsálemből hozzá, hogy megkérdezzék őt: »Ki vagy te?«

¹⁹János így tett tanúságot: A zsidók papokat és levitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből ezzel a kérdéssel: „Ki vagy te?”

¹⁹És ez a János bizonyágtétele, a mikor a zsidók papokat és Lévitákat küldöttek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te?

¹⁹Ez János tanúságtétele, amikor a zsidók papokat és levitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék: „Ki vagy te?”

²⁰Et confessus est et non negavit; et confessus est: “ Non sum ego Christus ”.

²⁰Erre megvallotta, nem tagadta, hanem megvallotta: „Nem én vagyok a Messiás.”

²⁰Ő megvallotta, és nem tagadta, és megvallotta: »Nem én vagyok a Krisztus.«

²⁰Tagadás nélkül nyíltan megvallotta: „Én nem vagyok a Messiás.”

²⁰És megvallá és nem tagadá; és megvallá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus.

²⁰Beismerte, nem tagadta, hanem beismerte: „Nem én vagyok a Krisztus.”

²¹Et interrogaverunt eum: “ Quid ergo? Elias es tu? ”. Et dicit: “ Non sum ”. “ Propheta es tu? ”. Et respondit: “ Non ”.

²¹Ezért megkérdezték tőle: „Hát akkor? Talán Illés vagy?” „Nem vagyok” – felelte. „A próféta vagy?” – Erre is nimmel válaszolt.

²¹Erre megkérdezték tőle: »Mi vagy tehát? Illés vagy?« Ő azt válaszolta: »Nem vagyok.« »A próféta vagy?« Azt felelte: »Nem.«

²¹„Hát akkor? Talán Illés vagy?” – kérdezték. „Nem vagyok”, felelte. „A Próféta vagy?” „Nem”, felelte ismét.

²¹És kérdezik őt: Kicsoda tehát? Illés vagy-e te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-e te? És ő felele: Nem.

– ²¹Hát akkor? Te vagy Illés? – kérdezték.

– Nem vagyok az – felelte.

– Te vagy a Próféta?

– Nem – válaszolta.

²²Dixerunt ergo ei: “ Quis es? Ut responsum demus his, qui miserunt nos. Quid dicis de teipso? ”.

²²Így tovább faggatták: „Akkor ki vagy? Választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek minket. Mit mondasz magadról?”

²²Akkor azt mondták neki: »Akkor ki vagy? Választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek minket! Mit mondasz magadról?«

²²Erre tovább faggatták: „Hát akkor ki vagy? Választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek. Mit mondasz magadról?”

²²Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, a kik minket elküldöttek: Mit mondasz magad felől?

²²Akkor ezt mondták neki:

– Ki vagy? Hogy választ adhassunk azoknak, akik küldtek bennünket: mit mondasz magadról?

²³Ait: “ Ego vox clamantis in deserto: “Dirigite viam Domini”, sicut dixit Isaias propheta ”.

²³Ezt felelte: „A pusztában kiáltó szó vagyok: Egyengessétek az Úr útját”, amint Izajás próféta mondta.

²³Ő azt felelte: »A pusztában kiáltó szava vagyok: ‘Tegyétek egyenessé az Úr útját’, amint Izajás próféta mondta.« ^(Lz 40,3)

²³Így felelt: „Én a pusztában kiáltónak szava vagyok. Egyengessétek az Úr útját, amint Izaiás próféta mondta.”

²³Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, a mint megmondotta Éσαιás próféta.

²³Ő kijelentette:

– Én? – mondta. – *Annak a hangja, aki kiált a pusztában: egyengessétek az Úr útját!* – ahogy Izajás próféta mondta.

²⁴Et qui missi fuerant, erant ex pharisaeis;

²⁴A küldöttek a farizeusoktól jöttek,

²⁴A küldöttek a farizeusok közül voltak.

²⁴A küldöttek a farizeusok közül voltak. Tovább kérdezték:

²⁴És a küldöttek a farizeusok közül valók voltak:

²⁴A küldöttek farizeusok voltak.

²⁵et interrogaverunt eum et dixerunt ei: “ Quid ergo baptizas, si tu non es Christus neque Elias neque propheta? ”.

²⁵s tovább kérdezték: „Akkor miért keresztelsz, ha nem vagy sem a Messiás, sem Illés, sem a próféta?”

²⁵Ezért tovább kérdezték: »Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?«

²⁵„Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Messiás, sem Illés, sem a Próféta?”

²⁵És megkérdezték őt és mondanak neki: Miért keresztelsz tehát, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?

²⁵Megkérdezték:

– Miért keresztelsz hát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem pedig a Próféta?

²⁶Respondit eis Ioannes dicens: “ Ego baptizo in aqua; medius vestrum stat, quem vos non scitis,

²⁶János így válaszolt: „Én csak vízzel keresztetek. De köztetek áll az, akit nem ismertek,

²⁶János ezt felelte nekik: »Én vízzel keresztetek, de köztetek áll az, akit ti nem ismertek.

²⁶János megint megfelelt nekik: „ Én csak vízzel keresztetek. De köztetek áll az, akit nem ismertek,

²⁶Felele nekik János, mondván: Én vízzel keresztetek; de köztetek van, a kit ti nem ismertek.

²⁶János így válaszolt nekik:

– Én vízzel keresztetek. De köztetek áll valaki, akit ti nem ismertek,

²⁷qui post me venturus est, cuius ego non sum dignus, ut solvam eius corrigiam calceamenti ”.

²⁷aki a nyomomba lép, s akinek még a saruszíját sem vagyok méltó megoldani.”

²⁷Ő az, aki utánam jön, akinek a saruszíját megoldani sem vagyok méltó.«

²⁷aki utánam jön (és nagyobb nálam). Arra sem vagyok méltó, hogy a saruszíját megoldjam.”

²⁷Ő az, a ki utánam jő, a ki előttem lett, a kinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíjját megoldjam.

²⁷aki utánam jön, és akinek saruja szíjját megoldani sem vagyok méltó.

²⁸Haec in Bethania facta sunt trans Iordanem, ubi erat Ioannes baptizans.

²⁸Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

²⁸Ezek Betániában történtek, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

²⁸Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

²⁸Ezek Béthabarában lettek, a Jordánon túl, a hol János keresztel vala.

²⁸Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

1.1.3. Szöveg behatárolása

Az epizód két szakaszból áll: a János- evangéliumot bevezető Ige-himnusz (Jn 1,1-18) egy részletéből (Jn 1,6-8), és az evangélium elbeszélésének első napját leíró szakaszból (Jn 1,19-28). A két alegység közötti kapcsolatot a Krisztusról tanúságot tévő Keresztelő János személye teremti meg, akit az evangélista név szerint is megnevez többször (Jn 1,6.19.26.28).

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Párhuzamok János evangéliumán belül

1,15 "János tanúbizonyságot tett róla, amikor azt mondta: „Ez az, akiről hirdettem: Aki nyomomba lép, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.”

3,19 "Ez az ítélet: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak.”

3,26 "Elmentek Jánoshoz, és azt mondták: „Mester, aki a Jordánon túl nálad volt, s akiről tanúságot tettél, az most szintén keresztel, s az emberek tódulnak hozzá.”

3,28 "Magatok vagytok a tanúim, hogy megvallottam: Nem a Messiás vagyok, hanem csak az előfutára.”

4,19 "„Uram – válaszolta az asszony –, látom, próféta vagy.”

5,33 "Jánoshoz fordultatok, s ő tanúságot tett az igazságról.”

5,35 "(János) égő és világító lámpa volt, de csak ideig-óráig akartatok a fényében gyönyörködni.”

6,14 "Amikor az emberek látták a csodajelet, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Bizonyára ez az a próféta, akinek el kell jönnie a világba.”

7,27 "Róla tudjuk, honnét származik, a Messiásról azonban, ha eljön, senki sem fogja tudni, honnan való.”

7,40 "E szavak hallatára a népből némelyek így beszéltek: „Valóban ez a Próféta!”

8,13 "A farizeusok vitába szálltak vele: „Mivel magad mellett teszel tanúságot, azért nem érvényes a tanúságod.”

9,16-17 "A farizeusok közül némelyek így vélekedtek: „Ez az ember nem Istentől való, hisz nem tartja meg a szombatot.” Mások ellene vetették: „Hogyan tehet bűnös ember ilyen csodát?” Így szakadás támadt közöttük. Azért hát tovább faggatták a vakot: „Mit tartasz arról, aki visszaadta a szemed világát?” „Azt, hogy próféta” – felelte.”

10,40 "Ezután Jézus ismét átment a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol János először keresztelt, és ott is maradt.”

Szinoptikus párhuzamok

Mt 3,1-6.13 "Ezekben a napokban Júdea pusztájában fellépett Keresztelő János, és így prédikált: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!” Ő az, akire Izajás próféta utal, amikor ezeket mondja: „A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!” János teveszőrből készült ruhát viselt, csipőjét pedig bőrvö vette körül, sáska és

vadméz volt az eledele. Kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész vidéke. Megvallották bűneiket, s ő megkeresztelte őket a Jordán folyóban.” “Akkor Jézus Galileából elment Jánoshoz a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék.”

Mt 11,14 “S ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie.”

Mt 16,14 “Így válaszoltak: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik másik prófétának.”

Mt 17,10-13 “A tanítványok megkérdezték: „Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?” Így felelt: „Illés ugyan eljön és helyreállít mindent. Csakhogy én azt mondom nektek: Illés már eljött, de nem ismerték fel, úgy bántak vele, ahogy akartak. Így szenved majd tőlük az Emberfia is.” Ekkor a tanítványok megértették, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.”

Mt 21,25 “Honnan volt János keresztsége? Az égből vagy az emberektől?” Azok tanakodni kezdtek egymás közt: „Ha azt mondjuk, hogy az égből, azt fogja kérdezni: Akkor miért nem hittetek neki?”

Mk 1,2-6 “Amint Izajás próféta megírta: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy előkészítse utadat. A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit! Történt, hogy Keresztelő János a pusztában hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára. Kivonult hozzá egész Júdea vidéke és Jeruzsálem minden lakója. Miközben megvallották bűneiket, megkeresztelte őket a Jordán folyóban. János teveszőrből készült ruhát viselt, csípőjét bőrvö vette körül, és sáskával meg vadmézzel élt.”

Mk 1,7 “Ezt hirdette: „Aki utánam jön, hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak és megoldjam saruszját.”

Mk 9,13 “Azt mondom nektek, hogy Illés már eljött, de kényük-kedvük szerint bántak vele, ahogy előre megírták róla.”

Mk 11,30 “János keresztsége az égből való volt, vagy pedig emberektől származott? Feleljetek nekem!”

Lk 1,13.17.76 “Az angyal azonban így szólt hozzá: „Ne félj, Zakariás, mert imád meghallgatásra talált! Feleséged, Erzsébet, fiút szül neked, s te Jánosnak fogod nevezni.” “Ő maga Illés szellemével és erejével előtte fog járni az Úrnak, hogy az apák szívét fiaik felé fordítsa, az engedetleneket az igazak okosságára térítse, s így a népet előkészítse az Úrnak.” “Téged pedig, fiú, a Magasságbeli prófétájának fognak hívni, mert az Úr előtt jársz majd, hogy előkészítsd útját”

Lk 3,1-6 “Tibériusz császár uralkodásának 15. esztendejében, amikor Poncius Pilátus volt Júdea helytartója, s Galileának Heródes volt a negyedes fejedelme, testvére, Fülöp meg Itureának és Trachonitisz tartományának, Lizániás pedig Abilinának volt a negyedes fejedelme, Annás és Kaifás főpapok idején az Úr szózatot intézett Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában. S ő bejárta a Jordán egész környékét, hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára, ahogy meg van írva Izajás próféta beszédeinek könyvében: „A pusztába kiáltónak a szava: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! A völgyeket töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hordjátok el, ami görbe, legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá, és minden test meglátja az Isten üdvösségét.”

Lk 3,15-16 "A nép feszülten várakozott. Mindnyájan azon töprengtek magukban, vajon nem János-e a Krisztus. Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni."

Lk 20,4 "János keresztsége az égből való volt, vagy emberektől származott?"

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

MTörv 18,15 "Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, órá hallgassatok."

Iz 40,3 "Egy hang kiált: „Készítsetek utat a pusztában az Úrnak, egyengessétek Istenünk ösvényét a sivatagon át."

Mal 3,23-24 "Nézzétek, elküldöm nektek Illés prófétát, mielőtt elérkeznék az én nagy és félelmetes napom. Ő újra fiaik felé fordítja az apák szívét, és apáik felé a fiaik szívét, nehogy elmenjek és átokkal sújtsam a földet."

ApCsel 1,5 "Mert János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni."

ApCsel 3,22 "Mózes ezt mondta: „Az Úr, a mi Istenünk hozzám hasonlóan prófétát támaszt nektek testvéreitek sorából. Hallgassatok rá mindenben, amit csak mond majd nektek!"

ApCsel 7,37 "Ez a Mózes mondta Izrael fiainak: Prófétát támaszt nektek az Isten testvéreitek sorából, mint engem is."

ApCsel 13,25 "Amikor János teljesítette küldetését, kijelentette: Nem az vagyok, akinek vélték, de már a nyomomban van, akinek arra sem vagyok méltó, hogy lábán a saruját megoldjam."

ApCsel 19,2 "Megkérdezte tőlük: „Megkaptátok a Szentlelket, amikor hittetek?" „Nem is hallottuk, hogy van Szentlélek" – felelték."

ApCsel 19,4 "János a bűnbánat keresztségével keresztelt – magyarázta Pál –, a népet meg arra biztatta, higgyenek abban, aki utána jön, azaz Jézusban."

1Tessz 5,4 "De ti, testvérek, nem jártok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára leljen meg benneteket."

1Jn 2,8 "Másfelől mégis új parancsról írok nektek. Ez benne és bennetek igaz, hiszen már oszladozik a sötétség és világít az igazi világosság."

1Jn 5,6 "Ő az, aki víz és vér által jött, Jézus Krisztus. Nem csupán víz által, hanem víz és vér által. És a Lélek tesz tanúságot róla, mert a Lélek az igazság."

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Az evangélista Keresztelő János személyére és szavaira összpontosít: hangsúlyozza, hogy Isten küldte el őt (Jn 1,6), szemben az őt kérdezőkkel, akiket emberek küldtek hozzá (Jn 1,19-22). Jelzi, hogy nem ő a világosság (Jn 1,8), nem ő a Krisztus, sem Illés, sem a próféta (Jn 1,20-21). Ő arra sem méltó, hogy a Messiás saruszíját megoldja (Jn 1,27). János a Szónak a hangja, aki az Úr eljövételére való készülésre hívja fel a hallgatóság figyelmét (Jn 1,23), hiszen a Krisztus már

közöttük van (Jn 1,26). A sok kérdéssel az evangélista fokozza a várakozás feszültségét, s növeli a Messiás iránti vágyat.

A szakasszal János evangélista egyrészt azt emeli ki, hogy a keresztény ember mindig Jézusra mutató, alázatos életet éljen, másrészt pedig, hogy napjait hassa át az Úrra való várakozás és vágyakozás reménye s ereje.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

ἡ μαρτυρία (*hé mártüria*) 'tanúságtétel, vértanúság' (Jn 1,7.19)

A szó egy olyan teljes tanúságtételt jelöl, ami átfogja az egész személyt: ami nem csupán a szavakkal, hanem a tettekkel, a tanúságtévő életével, akár annak odaadásával valósul meg. Ebből a kifejezésből származik a mártír, vagyis a vértanú szó is.

János evangélista gyakran alkalmazza ezt a főnevet Keresztelő János (Jn 1,7.19; Jn 5,32), illetve Jézus esetében (Jn 3,11.32-33; Jn 5,31.34.36; Jn 8,14). Keresztelő János Krisztusról, Jézus pedig az Atyáról tesz tanúságot, s mindketten az életüket is feláldozzák ezért.

Aki tehát Jézus Krisztust követni akarja, annak egész életével az Úrra mutató, róla tanúságot tévő jellé kell válnia, akár egészen földi életének feláldozása árán is, ahogy a vértanúk nagy serege mutatja!

ὁμολόγησεν (*hómologészen*) 'megvallotta' (Jn 1,20)

Ez az ige valaminek, valakinek a szilárd, határozott, önkéntes megvallását jelenti. A János-evangéliumban bizonyos értelemben mind a négy alkalommal Jézushoz kapcsolódik a szó: két esetben a Jézus Krisztusba vetetett hit miatti meghurcoltatást, próbatételt fejezi ki (Jn 9,22; Jn 12,42), illetve kétszer, egy versen belül, János tanúságtételére utal, aki megvallja, hogy nem ő a Krisztus (Jn 1,20). Az Újszövetség több igehelye is hangsúlyozza, hogy aki megvallja Jézusról, hogy Ő az Isten Fia és a Messiás, azt a Fiú is meg fogja vallani az Atya és az angyalok előtt (Mt 10,32; Lk 12,8). Az az ember elnyeri az üdvösséget (Róm 10,9-10), továbbá szoros kapcsolatba kerül a Szentháromsággal (1Jn 4,15).

Εὐθύνετε τὴν ὁδὸν κυρίου (*euthünáte tén hodon kuriú*) 'egyenesítsétek ki, egyengessétek az Úr útját' (Jn 1,23)

Az evangélium elején az evangélista az Úr útjának kiegyenesítéséről, egyengetéséről beszél (Jn 1,23), majd az utolsó vacsorán hangsúlyozza, hogy Jézus önmagát nevezi Útnak (Jn 14,6). E kapcsolat arra mutat rá, hogy Keresztelő János annak a Jézus Krisztusnak a méltó fogadására bátorít, aki maga az Út az Atyához. Vagyis Jézus nem csupán az utat mutatja, mint egy vezető, hanem Ő maga az Út, amelyen járva juthat el csak az Atyához az ember, aki önmagától nem ismeri az utat (vö. Jn 14,5).

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Szó szerinti fordítás

Semmi sem tartok emberi jellegűnek abból, amit János mond, hiszen nem a saját gondolait hirdeti, hanem annak a gondolatait, aki küldte őt. Ezért nevezi angyalnak, hírnöknek, a próféta, a hírnök kiválósága ugyanis abban rejlik, hogy nem a saját üzenetét adja át. Nem azért beszélt, mert a világosságnak szüksége lett volna tanúsításra, hanem azért, amit az evangélista is említ: hogy mindenki higgyen benne. Amint ugyanis testet vett magára, hogy megakadályozza az emberek pusztulását, úgy hírnökként is embert küldött maga elé, hogy a jól ismert emberi hang révén könnyebben magához vonzzon mindenkit.

Aranyszájú Szent János (ford.: Görföl Tibor)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

717. „Volt egy Istentől küldött ember, kinek János volt a neve” (Jn 1,6). Jánost maga Krisztus, akit Szűz Mária nemrég fogant a Szentlélektől, „már anyja méhében” betöltötte „Szentlélekkel” (Lk 1,15). Mária „látogatása” Erzsébetnél Isten látogatását valósította meg népénél (vö. Lk 1,68).

718. János „az eljövendő Illés” (vö. Mt 17,10-13). A Szentlélek tüze lakik benne és futtatja (mint előfutárt) az Úr előtt, aki jön. Jánosban, az előfutárban a Szentlélek készít „az Úrnak tökéletes népet” (Lk 1,17).

719. János „több, mint próféta” (vö. Lk 7,26): a Szentlélek őbenne teljesíti be „a próféták által mondottakat”. János zárja le a prófétáknak Illéssel kezdődött ciklusát (vö. Mt 11,13-14). Hirdeti, hogy küszöbön áll Izrael vigasztalása; ő az érkező Vigasztaló „hangja” (vö. Jn 1,23; Iz 40,1-3). János, miként majd a Szentlélek is, „tanúságul jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról” (Jn 1,7). Így Jánosban a Szentlélek beteljesíti „a próféták vizsgálódásait” és az angyalok „vágyakozását” (vö. 1Pt 1,10-12): „Akire majd látod, hogy leszáll a Lélek, és rajta marad, ő az, aki Szentlélekben keresztel. És én láttam és tanúskodtam róla, hogy ő az Isten Fia. (...) Íme, az Isten Bíránya!” (Jn 1,33-36)

720. Végül a Szentlélek az előkép-Keresztelő Jánossal elindítja azt, amit ő maga Krisztussal és Krisztusban fog megvalósítani: az „istenhasonlóság” visszaállítását az emberben. János keresztsége a bűnbánatra szólt, a vízben és Lélekben való keresztség új születés lesz (vö. Jn 3,5).

713. A Messiás vonásai főként a Szolga énekeiben nyernek kinyilatkoztatást (vö. Iz 42,1-9; Mt 12,18-21; Jn 1,32-34; Iz 49,16; Mt 3,17; Lk 2,32; Iz 50,4-10; 52,13-15; 53,12). Ezek az énekek hirdetik Jézus szenvedésének értelmét és megjelölik a módot, ahogyan ő ki fogja árasztani a Szent Lelket, hogy életet adjon a sokaságnak: nem kívülről, hanem „a mi szolgálai alakunkat magára öltve” (Fil 2,7). Magára véve a mi halálunkat, tudja közölni velünk az ő Lelkét, aki az életé.

714. Ezért kezdi Krisztus a Jó Hír hirdetését Izajás ezen sorainak magáévá tételével (Lk 4,18-19 vö. Iz 61,1-2):

„Az Úr Lelke rajtam;
mert fölkent engem,
hogy örömhírt vigyek a szegényeknek,
elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak az elbocsátást,
és a vakoknak a látást,
hogy elküldjem a megtörteket az elbocsátásban,
és hirdessem az Úr kedves esztendejét.”

218. Történelme folyamán Izrael fölfedezhette, hogy Istennek ahhoz, hogy önmagát kinyilatkoztassa és Izraelt az összes nép közül kiválassza, hogy az övé legyen, egyetlen motívuma volt: az ő ingyenes szeretete (vö. MTörv 4,37; 7,8; 10,15). Izrael a prófétái által megértette, hogy Isten ugyancsak szeretetből megmenti (vö. Iz 43,1-7), s hűtlenségét és bűneit szüntelenül megbocsátja (vö. Oz 2).

219. Isten szeretete Izrael iránt hasonlít az atya fia iránti szeretetéhez (vö. Oz 11,1). Isten szeretete erősebb, mint az anya gyermekei iránti szeretete (vö. Iz 49,14-15). Isten jobban szereti népét, mint a vőlegény a menyasszonyát (vö. Iz 62,4-5); ez a szeretet le fogja győzni a leggonoszabb hűtlenségeket is (vö. Ez 16; Oz 11); el fog menni a legdrágább ajándékig: „Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte” (Jn 3,16).

2.2.2. Pápai gondolatok

II. János Pál pápa: *Dominum et vivificantem*

II. János Pál pápa enciklikája a Szentlélekről az Egyház és a világ életében

12. Ez új kezdet Isten első, eredeti üdvöt adó önközléséhez képest, amely azonos a teremtés misztériumával. Már a Teremtés könyvének első soraiban ezt olvassuk: „Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet... és Isten lelke (ruah Elohim) lebegett a vizek fölött” (Jn 1,1-2). A Szentírás teremtés-fogalma nemcsak a világmindenség létrehívását jelenti, azaz a *létezés ajándékát*, hanem Isten Lelkének jelenlétét is a teremtésben, vagyis Isten megszentelő önközlésének kezdetét, amelyben minden teremtményét részesíti. Ez elsősorban az emberre vonatkozik, aki Isten képére és hasonlatosságára teremtett: „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá” (Jn 1,26). „Teremtsünk”: nemde felfogható a többszám, amelyben a Teremtő itt önmagáról szól úgy, hogy valamilyen módon a Szentháromság misztériumát jelzi, elsősorban a Szentháromság jelenlétét az ember teremtésének művében? A keresztény olvasó, aki ezt a misztériumot már ismeri, ennek visszfényét ezekben a szavakban felfedezheti. Mindenesetre a Teremtés könyvében ez az összefüggés megengedi, hogy az ember teremtésében

meglássuk Isten üdvösséges önközlésének kezdetét, amennyiben az embert megajándékozta „képmásával” és a hozzá való „hasonlatossággal”.

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (Jn 1, 6-8; 19-28) sokban kapcsolódik a múlt heti márki szöveghez. Itt is Keresztelő János fellépéséről és tanúságáról olvashatunk. A mai szövegben szintén az izajási figyelmeztetésre való utalást hallhatjuk: „Egyengessétek az Úr útját!” (Iz 40,3). Keresztelő János az Úr Krisztusban való érkezését hirdeti, aki utána jön, s akinek ő maga még a sarusziját sem méltó megoldani (Jn 1,27).

Ehhez kapcsolódva már a *kezdőének* (Fil 4, 4. 5) azt hirdeti: „az Úr közel van”. A karácsonyi események közeledtével a *kezdő könyörgés* így fogalmaz: „Add, kérünk, hogy Üdvözítőnk születésének nagy napjára elérkezve örvendező lélekkel, áhítatosan ünnepeljünk”.

Az *olvasmányban* (Iz 61, 1-2a. 10-11), a prófétai küldetést az Úr Lelke általi felkenés pecsételi meg – ez az a szöveg, melyet Lukácsnál Jézus a zsinagógai felolvasáskor kap (Lk 4,18-19). Ahogy az előző héten Márknál hallottuk (Mk 1,8), Krisztus Szentlélekkel keresztel majd – erre való utalással találkozunk a mai jánosi szövegben is: „Én csak vízzel keresztелеk” (Jn 1,26). Néhány verssel később olvashatjuk Jánosnál is: „Magam sem ismertem, de aki vízzel keresztelni küldött, azt mondta: Akire látod, hogy leszáll a Lélek s rajta is marad, az majd Szentlélekkel fog keresztelni” (Jn 1,33) – ez azonban a liturgiában már nem hangzik el.

Az *szentleckében* (1 Tessz 5, 16-24) hallatjuk az apostol figyelmeztetését: „Ne oltsátok ki a Lelket, s a prófétai beszédet ne vessétek meg” – ez kapcsolható némiképp az evangéliumhoz, hiszen ott is Izajás prófétára hivatkozik Keresztelő János, ő maga azonban a jánosi evangélium szerint nem vonatkoztatja magára a végső idők prófétájának („a próféta”) címét.¹ Azzal, hogy magát „hangnak” nevezi, arra utal, ő csupán „egy” próféta az ószövetségiek közül.²

A szentleckében megjelenik még, az adventi liturgikus tematikába illően a parúzia („második eljövétel”) várása is: „Őrizze meg szellemeiteket, lelketekeket és testetekeket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljövételéig” (1Tessz 5,23).

Az egyetemes könyörgések bevezető papi könyörgése így szól: „Imádkozzunk, testvéreim, hogy a tiszta lélek derűjével készülhessünk Megváltónk eljövételének ünnepére!” – itt is az Úr érkezésére való várakozás jelenik meg. A János által hirdetett előkészítendő, egyengetendő út képe köszön vissza az első könyörgésben: „Világosítsd meg, Urunk, Szentatyánkat, N. pápát és püspökeinket, hogy mindig a helyes úton vezessék népedet!”. Majd a befejező papi szöveg konkrétan Keresztelő Jánost is említi: „Urunk! Keresztelő János tanúságot tett szent Fiad eljövételéről. Add, hogy örömmel fogadjuk őt a földön, és boldogító látását élvezhessük a mennyben!”.

Az *adventi II. prefáció* szintén utal az evangéliumra a prófétai szó és Keresztelő János említésében: „Őt előre hirdette a próféták szózata, és kimondhatatlan szeretettel hordozta a

---

¹ vö. Témavázlatok Oscar Cullmann: Az Újszövetség krisztológiája (Bp. : Ref. Zsinati Iroda, 1990) c. könyvéhez.

Letöltve: Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola, <http://www.pphf.hu/hallgatoknak/tananyag-kurzusok/biblikum/item/217-messianizmus-es-krisztologia-2-3.-o>.

² uo.

Szűzanya, az ő közeledtét jelezte Keresztelő János, – majd bizonysgot tett arról, hogy már hozzánk érkezett.

2.3.2. Liturgikus énekek

Gitáros énekek

„Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni.” (Jn1, 16)

Gyújts éjszakánkba fényt

("Imádkozzunk együtt minden nap" TZ-59 (2007, Cselekvő Remény Alapítvány))

<https://www.youtube.com/watch?v=D9GRQosIErY>

84. Gyújts éjszakánkba fényt

Talizé

The image shows a musical score for the song 'Gyújts éjszakánkba fényt'. It is written in G major and 4/4 time. The score consists of three systems of music, each with a vocal line and a guitar accompaniment line. The lyrics are written below the vocal line. The chords are indicated above the notes.

System 1: Chords H, Em, D. Lyrics: Gyújts éj-sza-kánk-ba fényt, hadd ég-jen a so-ha ki nem al-vó

System 2: Chords G, C, G, D, G, C. Lyrics: tűz, a ki nem al-vó tűz! Gyújts éj-sza kánk-ba fényt, hadd ég-jen a

System 3: Chords H, Em D7, H, Em D7, H. Lyrics: so-ha ki nem al-vó tűz, a ki nem al-vó tűz! Gyújts éj-sza-kánk-ba

„Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni.”

Sötét fenn az ég

(Sillye Jenő)

<https://www.youtube.com/watch?v=TLbbAm0nCC0>

//: Em Hm G D C G H H7 :// Em

Em Hm G D
Sötét fenn az ég, fény sehhol sem ég

C G H7

Az arcomra álmos köd szítál

Em Hm G D

Süket, sűrű csönd, némaság köszönt

C G Fis H

És senki sincs, ki fénylő jelet gyűjtson az éjszakán!

A E

R.: Jöjj el hát, Istenem

H Cism

Lobbants lángot az éjjelen

A H E H7

Élő irgalmadat terjeszd ki fölénk

A E

Jöjj el hát, Istenem

H Cism

Nyíljon már ki a végtelen

A E H7 E

Jöjj el gyermekarcú Isten, szállj közénk!

A E

/Jöjj el hát!

//: Em Hm G D C G H H7 :// Em

Em Hm G D
Földünk puszta rom, jöjj el Irgalom

C G H7

Jöttöd reményt, megváltást ígér

Em Hm G D

Minden elveszett, ne hagyd népedet

C G Fis H

Hiányod a szívekben már a földtől az égig ér! „Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni.”

Ó jöjj, ó jöjj el

(Adventi ének egy XVIII. századi francia misekönyvből)

<https://www.youtube.com/watch?v=PdvRk3jZWMw>

em am D em
1. Ó jöjj, ó jöjj el, Emmánuel,
am G C am hm em
Csak Téged áhít Izrael,
am D G C G
És Hozzád sóhajt untalan,
D em am D em
Mert Isten híján hontalan.

G D em hm C am D em
Refr. Meglásd, meglásd, ó Izrael,
G C am hm em
Hogy eljövend Emmánuel!

2. Ó Jöjj, ó jöjj el ó Napkelet,
Im árva néped költöget,
Törd át a sűrű éj ködét,
És oszlasd gyászát szerteszét.

Refr. Meglásd, meglásd, ó Izrael,
Hogy eljövend Emmánuel!

Ó jöjj, ó jöjj el, nagy Király,
Ki Sina-hegyről szólottál,
Hogy törvényt lássál népeden!
Jöjj fenségednek teljiben!

Refr:
Meglásd, meglásd, ó, Izrael,
Hogy eljövend Immánuel!

„Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni.”

A béke napja közel

(Sillye Jenő)

<https://www.youtube.com/watch?v=q7-WidBqzIQ>

F/E C/H dm/cism B/A
A béke napja közel,

F/E B/A C/H
nézd, már fénylik a jel!
F/E A/Gis B/A F/E
Jézus szíve a földön, az égen
F/G C/H F/E
mindent egybeölel.

„Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni.”

Ébredj ember mély álmodból, Jézus megment...
(Varga Attila)

<https://www.youtube.com/watch?v=-DGzHCfmv5k>

C G am
Ébredj ember mély álmodból,
F C dm G
Jézus megment rabságodból!

am em F
Hogyha hívod, eljön Ő,

C dm G
egész bensőm imádjad Őt!

Refrén:

A C F C C
Alleluja, allelu-u-ja, alleluja,
F G am F
allelu-u-ja, alleluja, alleluja,
CEam F GC
alleluja, alleluja, allelu-u-ja!

Áldjad lelkem az Úr nevét,
mert megtartja ígését,
Mennyi jót tett az Úr velem,
Reá bízom az életem.
Föltámadt Jézus, győztes király,
elhozta nekünk az országát.

Jöjj Szentlélek, szállj közénk,
 hozz a mennyből szép, tiszta fényt!
 És az Élet íme megjelent,
 köztünk él Ő Szentlelkében,
 Hív Ő téged, hogy élj Vele,
 add át Néki a szíved!

+

„Ezért János így szólt hozzájuk: „Én csak vízzel keresztellek benneteket. De jön nálam erősebb, akinek saruszját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni.”

Ámen

(Kotta: Áldjad én lelkem az Urat! Válogatás a Katolikus Karizmatikus Megújulás dalaiból: 28.)

<https://www.youtube.com/watch?v=PGzq2ybIqgU>

<https://www.youtube.com/watch?v=r3RtI1s5Yiw>

Ámen (Az Úrnak lelke legyen rajtam)

K 31, S 28

F#min E D E/D E⁷ F#min

1. Az Úr- nak lel-ke le-gyen raj- tam, jöj- jön, a-ki szomja-zik, ú- jul-
 Az Úr az, a-ki föl-kent en- gem, ő ad szabadságot, fényt a sö-
 2. Az éj- nek i- de- je már el- szállt, el- jött a vi- lá-gos-ság a haj-
 Az Úr az, a-ki el- jön ér- tem, Ő visz el ma-gá-val az ö-rök

F#min/D D E F#min F#min F#min E

jon meg szí- vé- ben! Á- men, á- men, á- men,
 tét- ben é- lők- nek!
 nalt hír- det- jük már!
 di- cső- ség- be!

E C#min⁷ F#min

jöjjön el az or- szá- god!

2.4. Pedagógiai vonal:

2.4.1. Tantörténetek

„Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa.”
(Jn 1,7)

Feladataid vállalása által bontakozol ki

(94.) A világ gondjaira nyitott szemmel élő ember az alkotás csendjében önmagában válaszokra talál, s alázattal érlelve egy nap, mint anya a gyermekét, világra hozza. Az alkotás csendjében minden zaj elhalkul. Ott lent, a lelked tárnájában csak te vagy, és az Isten által beléd álmodott kincs. Egy jó gondolat, egy terv, egy képlet, egy recept családok, városok, népek életét határozza meg, borítja virágba. Hidd el, érdemes elcsendesednek! Az ember igazán akkor a legnagyobb, amikor létének tárnája mélyén a Teremtője kezéből alázattal átveszi -akárcsak Mózes a kőtáblát – a maga drága felfedezéseit, s a mindannyiunkat gazdagító kincseket megosztva alázattal a testvérei elé áll.

(97.) Az a dolgod, hogy mint a ceruza a költő kezébe, úgy simulj Isten tenyerébe, hogy az Úr a gondolatait papírra vesse, megvalósítsa általad. Ha kitörik a ceruza hegye, akkor a Jóisten vagy meghegyezi, vagy kerít másikat, amivel továbbírja az ő szép világát.

Forrás: Bőjte Csaba- Zarándoklat az ATYAI házba

Kép forrása: http://media02.radiovaticana.va/photo/2015/05/05/RV6153_Articolo.jpg

„A pusztában kiáltó hangja vagyok: Egyengessétek az Úr útját”, amint Izajás próféta mondta. (Jn 1,23)

Keresd magadban az aranyat

Nem a munka fáraszt ki, hanem a semmittevés, ami abból származik, hogy nincs mit csinálnod. De nézz körül alaposan, valóban nincs mit tenned? Elítéljük azokat az embereket, akik nem ismerik saját hibáikat, és nem gondolunk arra, hogy ugyanezen emberek sokszor saját értékeiket sem ismerik. Úgy van ez az emberrel, mint a földdel- mondja Jonathan Swift.- Lehet benne aranyér, amiről senki sem tud. Ezért ajánlom mindenkinek, hogy azt az időt, amíg tehetetlenségén gondolkodik, fordítsa inkább lázas tevékenységre, hogy az aranyat önmagában megtalálja.

Forrás: Szenthelyi-Molnár István- Veled megyek!

„Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa.”
(Jn 1,7)

A megtestesülés titka – Ismeretlen szerző

Volt egyszer egy ember, aki nem hitt Istenben, és soha nem habozott, hogy mások tudtára adja, mit gondol a vallásról és a vallási ünnepekről, köztük természetesen a karácsonyról. Felesége viszont hívó volt, és gyerekeit is Istenbe és Jézusba vetett hite szerint nevelte, férje rendszeres bántó megjegyzései ellenére.

Egy havas karácsony estén a feleség és a gyerekek a falusi templom karácsonyi miséjére készülődtek. Hívták az apát, de ő persze hallani sem akart arról, hogy elkísérje őket.

- Ez a történet egy nonszensz – mondta. – Miért alacsonyítaná le magát Isten, hogy emberként jöjjön a földre? Teljesen nevetséges! A feleség és a gyerekek így nélküle indultak útnak. Kicsit később felerősödött a szél, és a hóesésből hóvihár lett. A férfi az ablakon kinézve csak vakító fehérséget látott. Leült a kandalló elé, és elégedetten nézte a csendesen égő tüzet.

Néhány perc elteltével egy nagy puffanást hallott odakintről. Valami nekiment az ablaknak. A hang megisméltődött. Kinézett, de még egy méterre is alig lehetett ellátni. Amikor a vihar alábbhagyott egy kicsit, kimerészkedett, hogy megnézzze, mi adhatta a furcsa hangot az ablak közelében. A ház melletti mezőn egy csapat vadludat látott. A jelek szerint a ludak délre igyekeztek a téli hideg elől, de a hóvihár miatt nem tudták folytatni útjukat. Eltévédtek, és végül a farmon kötöttek ki, étel és menedék nélkül. Ijedten csapkodtak szárnyaikkal, körbe-körbe repkedve a mező felett, vakon és céltalanul. Bizonyára némelyik madár nekirepült az ablaknak. Ezt hallgatta korábban. A férfi megsajnálta az állatokat, és segíteni akart rajtuk. „Az istálló tökéletes hely lenne nekik – gondolta. – Meleg és biztonságos. Ott tölthetnék az éjszakát, és biztonságban megvárhatnák a vihar végét.” Miután ezt kigondolta, odament az istállóhoz, és tágra nyitotta az ajtaját. Megállt és figyelt, azt remélve, hogy a madarak észreveszik az istállót, és bemennek. A ludak azonban csak ide-oda repkedtek céltalanul, és úgy tűnt, egyáltalán nem vették észre az istállót, illetve, hogy mit jelenthet az épület számukra. A férfi megpróbálta magára terelni a madarak figyelmét, de ettől csak megijedtek és messzebbre húzódtak. Bement a házba egy kis kenyérért. Morzsává szaggatta, és egy csíkban elszórta a bejáratig. Még mindig nem értették meg, mit akar.

Most már kezdett elfogyni a türelme. A madarak mögé lopózkodott, és megpróbálta az istálló felé terelni őket, de csak még jobban megijedtek, és a szélrózsa minden irányába repültek, csak éppen az istálló felé nem. Akármit tett, egyszerűen nem tudta elérni, hogy az istállóba terelje őket, ahol melegen és biztonságban lehettek volna.

„Miért nem követnek engem? – morfondírozott magában türelmetlenül. – Nem látják, hogy ez az egyetlen hely, ahol átvészselhetik a vihart?”

Addig törte a fejét, míg rájött, hogy a madarak soha nem követnének egy embert. „Ha én is lúd lennék, meg tudnám menteni az életüket” – mondta ki hangosan.

Ekkor eszébe jutott valami. Bement az istállóba, kihozta egyik saját libáját, és óvatosan a vadlúdcsapat mögé ment vele. Amikor elengedte, saját libája átrepült a madárcsapaton, egyenesen be a meleg épületbe. A vadludak egyenként követték.

A férfi megállt, és hirtelen eszébe ötlöttek néhány perccel korábban kimondott saját szavai: „Ha én is lúd lennék, meg tudnám menteni az életüket!” Azután a feleségére és a köztük korábban lezajlott párbeszédre gondolt: „Miért akarna Isten olyanná válni, mint mi? Ez nevetséges!”

Hirtelen minden világos lett. Pontosan ezt tette Isten. Mi, emberek vagyunk a vadlibák. Vakon bolyongva, elveszetten bukdácsolunk a halál felé. Isten olyanná tette a Fiát, mint mi, hogy megmutassa az utat, és megmentsen.

Rájött, hogy ez a karácsony értelme.

Ahogy a szél és a hóvihár csendesedni kezdett, úgy csendesedett és nyugodott meg lelke is, miközben ezeket a csodálatos gondolatokat forgatta fejében. Végre rájött, hogy miről szól a karácsony, és miért jött el Krisztus. Hosszú évek kételyei és hitetlensége, mint a múló vihar, szertefoszlottak egy pillanat alatt. Térdre esett a friss hóban, és elmondta élete első imáját: „Köszönöm Istenem, hogy emberként eljöttél, hogy kivezess a viharból!”

Forrás: facebook

Kép forrása: <https://hir.ma/kulfold/szines-hirek/a-valodi-karacsony/601820>

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higyjen általa.”
(Jn 1,7)

Aranyosi Ervin: A szeretet melege

Hideg a hó, hideg a szél,
– az öreg Tél erről mesél.
– Hát hol találok meleget?
– Hol melegít a szeretet?
Vizsgáld meg hát a szívedet!
Találsz-e benne hideget?
Kiben a jóság lángja él,
azt nem bántja a fagy, s a tél.
Ne hagyd kihunyni sohasem,
a lángot tápláld csendesen.
Amíg szívemben Nap ragyog,
addig, tán meg sem fagyhatok!

Forrás: <http://versek.aranyosiervin.com/erzelmek-szeretet-magany-boldogsag-vagyakozas/a-szeretet-melege/>

„A pusztában kiáltó hangja vagyok: Egyengessétek az Úr útját”, amint Izajás próféta mondta. (Jn 1,23)

Kárász Izabella – Mert hosszú az út

Könnyes, bánatos, bús szemem,
Uram, ma Hozzád emelem.

Te vagy egyedüli remény.
Veled az élet sem kemény,

az élet, amely lázadó,
akárcsak ez a földgolyó,

akárcsak az emberi szív,
amely eléggé sose hív

igédhez, s gyarló ügyeit
fölé helyezi, s hogy a hit

mindennél a legfontosabb,
arra sokszor semmit sem ad...

...Uram, látod a szívemet,
megérted könnyes szememet.

Tisztíts, tisztíts! A salakok
hulljanak le! Az alakod

bevésődjön szívem falán;
s a hosszú, kínos Golgotán

ne állítson meg a tövis,
semmilyen kő, még ha tör is:

mert hosszú, de szent az az út,
amíg a lélek Hozzád jut.

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/krisztus-kovetese/>

Aranyosi Ervin: Advent – harmadik gyertya

Advent, harmadik vasárnap
örömgertyát gyújtunk,
rózsaszínre vált a lelkünk,
nem nyomaszt a múltunk.

Közeledik a Karácsony,
öröm gyúl lelkünkben,
a szeretet és a hála
vendég életünkben.

Az Adventi várakozást
még az is fokozza,
hogy minden nap, a Karácsonyt,
még közelebb hozza.

A szeretet ünnepére
készül minden lélek.
Három gyertya lángja fénylik,
s hálátelt az ének.

Forrás: <http://versek.aranyosiervin.com/tag/advent/>

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

„Ez János tanúsága, amikor a zsidók papokat és levitákat küldtek Jeruzsálemből hozzá, hogy megkérdezzék őt: Ki vagy te?” (Jn 1,19)

"Ki vagy Te?"

Minden játékos kapjon 5 post it papírt. Laponként írjanak fel 1-1 olyan értéket, amik a legjobban meghatározzák őket és az életvezetésüket. A gondolkodásra kapjanak 3-5 percet. Ha elkészültek, akkor az adott játékos(ok) a középre kihelyezett asztalra készítsen(ek) műanyagpoharokból bástyát. Ezek hátuljára ragasszák fel az életük legfontosabb bástyaiként számon tartott post it feliratokat.

Ha egymás megismerése a cél, akkor csak egy játékos üljön ki a bástyája mögé, vele szemben pedig sorakozzon fel 5 vállalkozó szellemű ember, akik tippelni fognak a papírlapokra felírtakra. Ha eltalálták, akkor a kezükbe adott pingponglabdával bele kell találniuk az adott értéket megjelenítő pohárba. Maximum háromszor próbálkozhatnak, aztán a játék megy tovább. A következő tippelő, majd pedig a következő bástyaépítő kerül előtérbe.

Ha a személyes kapcsolatfelvétel a cél, akkor állítsuk párokba a játékosokat. Mindketten kapjanak 5 poharat, 5 post it-et, és 5 pingponglabdát. Ebben az esetben egymásra kell tippelniük és egymás poharaiba kell beletalálniuk.

Csapatversenyként is játszhatjuk! Ekkor az ellentétes csoportba tartozók tippelnek egymás értékeire!

A további szabályalkotás a vezető kreativitásán és a jelenlévők képességein múlik. Nehezítésként megszabhatjuk azt is, hogy az asztalon egyet kell pattannia a pingponglabdának és úgy beleesnie abba a pohárba, amelyen a kitalált érték szerepel. Úgy is játszhatunk, hogy a terem egy távoli pontjából kell egyből beletalálni az adott pohárba.

Ha az adott játékos 3 dobásra sem talált bele a pohárba, az veheti át tőle a lehetőséget, akinek sikerült a következő értéket is kitalálnia. Itt szintén a vezető kreativitásán múlik, hogy 2x3, vagy összesen három lehetőséget ad arra, hogy előbb a saját maga által kitaláltba, majd az előzőleg labdával ki nem töltött pohárba is beletaláljon.

Jó, ha előre megszabjuk, hogy mi történik akkor, ha a labda kiugrik a pohárból. Így is találatként fogadjuk el, vagy újra lehet dobni helyette? Mindegyik esetben az nyer, aki előbb kitalálja és előbb vagy kevesebb dobásból beletalál a társa poharába. Miután mindenki sorra került, összesíthetjük az emberismereti és a dobások sikerességét is, és győztest, győzteseket avathatunk, és rájuk áldást énekelhetünk. pl. Ároni áldás.

Végül pedig beszéljünk az egymásról megismert értékrendekről. Mi az, ami meglepett? Mi az, ami egyértelmű volt? Mi az, amit még úgy gondoltad, hogy az adott játékos fel fog írni? Bővült-e saját értékrended? – miben? miért?

Készítette: Csonka Laura

Templomi feladvány „B” év, Advent 3. Vasárnapjára

„János így válaszolt nekik: Én vízzel keresztetek. De közöttetek áll az, akit ti nem ismertek, aki utánam jön, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam.” (Jn 1,26-27)

Dolgozatjavítás

Az alábbi dolgozatban sok hiba van, húzd alá a hibákat és írd le a lap aljára, hogy mi lenne a helyes válasz! Ebben segítségedre van a Szentírás is, ha kinyitod Márk evangéliumának első fejezeténél, és elkezded olvasni. Összesen 12 hiba van elrejtve a szövegben!

Ott voltam Jézus megkeresztelkedésénél.

A szüleim megtudták, hogy a Gangesz partján egy híres próféta tanítja és kereszteli az embereket, ezért az egész családunk odament. A prófétát Péternek hívták, és nagyon furcsa ember volt. Szamárbőrből készült a ruhája, és csak gyógynövényeket evett. Amikor mi odaértünk, már sokan voltak körülötte. Éppen arról beszélt, hogy ő a Messiás, ő vízzel keresztel. Lesz egy másik ember, ő majd Szentlélekkel fog keresztelni.

Egyszer csak mindenki hátrafelé fordult. Azt súgták egymásnak az emberek, hogy megjött Júdeából a Galileai Jézus. Tényleg megjött. Szép, hosszú hajú fiatalember volt, fehér ruhában.

Odajött Péterhez, és azt mondta neki, hogy ő is meg akar keresztelkedni. "Azt már nem!" - válaszolta Péter. „Inkább Te keresztelj meg engem!” Egy darabig vitatkoztak, aztán végül is Péter engedett. Hozott egy kancsó vizet a Gangeszéből, leöntötte vele Jézust, és ezt mondta: „Megkeresztellek Téged az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” Erre egy szép galamb szállt Jézus feje fölé, és hallottunk egy dörgéshez hasonló hangot az égből. Azt mondta: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.” Az egész nagyon szép és ünnepélyes volt, soha életemben nem fogom elfelejteni.

Javított változat:

Ott voltam Jézus megkeresztelkedésénél.

A szüleim megtudták, hogy a **JORDÁN** partján egy híres próféta tanítja és kereszteli az embereket, ezért az egész családkunk odament. A prófétát **JÁNOSNAK** hívták, és nagyon furcsa ember volt. **TEVESZŐRBŐL** készült a ruhája, és csak **SÁSKÁT ÉS VADMÉZET** evett. Amikor mi odaértünk, már sokan voltak körülötte. Éppen arról beszélt, hogy **NEM** ő a Messiás, ő vízzel keresztel. Lesz egy másik ember, ő majd Szentlélekkel fog keresztelni.

Egyszer csak mindenki hátrafelé fordult. Azt súgták egymásnak az emberek, hogy megjött **GALILEÁBÓL** a **NÁZÁRETI** Jézus. Tényleg megjött. Szép, hosszú hajú fiatalember volt, fehér ruhában. Odajött **JÁNOSHOZ**, és azt mondta neki, hogy ő is meg akar keresztelkedni. "Azt már nem!" - válaszolta **JÁNOS**. „Inkább Te keresztelj meg engem!” Egy darabig vitatkoztak, aztán végül is **JÁNOS** engedett. **ALÁMERÍTETTE A JORDÁN FOLYÓBA** Jézust, és ezt mondta: „Megkeresztellek Téged az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” Erre **a Szentlélek/ Isten Lelke / Szentlélek** galamb **formájában** szállt Jézus feje fölé, és hallottunk egy dörgéshez hasonló hangot az égből. Azt mondta: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.” Az egész nagyon szép és ünnepélyes volt, soha életemben nem fogom elfelejteni.

Korrektció: „Megkeresztellek Téged az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.” – ez a fogalmazó elképzelése, teológiailag egészen biztos, hogy nem mondhatta ezt.

Forrás: <http://www.hittansuli.hu/dokumentumok/tanuloknak/jatekos-gyakorlo-feladatok-az-adventi-idore>

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Keresztelő Szent János-ikon
forrás: <http://www.saint.gr/110/saint.aspx>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Életemmel, szavaimmal Jézusra mutatok-e?
- Miért lehetett fontos, hogy János hirdesse Jézus elérézését?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk, te látod,
milyen hűséges lélekkel várja néped Karácsony ünnepét.
Add, kérünk,
hogy Üdvözítőnk születésének nagy napjára elérkezve
örvendő lélekkel, áhítatosan ünnepeljünk.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek,
küldd el Szentlelkedet,
hogy életem olyan szelíd és hiteles jel legyen,
ami által mások is
közelebb kerülhetnek Fiadhoz, Jézus Krisztushoz! Amen.

Nyúl Viktor

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

<http://sympathink.com/wp-content/uploads/night-sky-desert-mountains.jpg>

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus engem is meghív arra, hogy tanúságot tegyek Róla!
- az Úr elérkezik.
-

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Minden nap tegyem fel magamnak a kérdést: „Várom-e Jézus Krisztust? Hogyan vallottam meg ma Őt mások előtt?
- egyengessük az Úr útját.